

Ninatark

Ja läbi ta ongi!

Õppeaasta on peaaegu lõppenud, jäänud on veel viimased õpetussõnad ja kogemused spordipäevalt, ohutuspäevalt, klassijuhatajaga veedetud päevalt ning käes ongi pidulik tunnistuste päev. Tõsi, üheksandikel seisavad ees eksamid, aga kuna neiks on üheksa aastat tarkust kogutud, siis küllap need sujuvad suuremate raskusteta.

Mis sel aastal oli teisiti? Meenutame, et alles sel aastal võeti koolis kasutusele e-päevik, alles sel aastal hakkasime saada veerandihinnete asemel trimestrihindeid. Hea või halb, seda otsustab igaüks ise. Teistmoodi kui varem? Kindlasti. Majas on uusi nägusid, õhus on suuri tegusid. Küllap pärast hädavajalikku suvepuhkust saab näha, mis toimumas. Seni aga vaatame korraks olnule tagasi...

Pildid: Signe Varendi, Kadri Lill, Kristel Kruuse, Kristiina Järve

Loovalt loovtöödest

Me oleme loovad

Juba kolm aastat järjest on pidanud 8. klassi õpilased koostama loovtöid, et põhikoolist läbi saada. Iga eelnev aasta tõi kaasa mõned läbikukkunud, aga meie lend muutis seda – kõik komisjoni poolt vastu võetud tööd said loovtöö kaitsmiselt läbi.

Kõige raskemaks loovtöö tegemisel osutus enamustele kirjalik osa. Komisjoni liikmete väitel jäi mõne töö kirjalik osa nõrgaks ja napolisõnaliseks.

Loovtööd sujusid üldiselt hästi, aga siiski oleks meil järgmistele ohvritele mõned soovitusel edasipidiseks: las õpetaja kontrollib üle töö kirjaliku osa, harjuta korduvalt läbi suuline esitlus ning ära jäta tööd viimasele hetkele.

Selle aasta kaheksandikud olid väga loovad, ei lugenud töötunde, ei peljanud raskusi ning tegid seda, mida hing ihaldas. Mida tehti? Kaks poissi võtsid kätte ja ehitasid Youtube'ist nähtu ja netist loetu põhjal isiklikud *long-board*'id.

Üks poiss rajas pudelaia, kus lilled kuulu järgi ka ellu jäid.

Kaks tüdrukut restaureerisid jalgratta.

Üks poiss tegi oma kätega valmis kasti, mis sobib kõige hoiustamiseks.

Mõned tüdrukud pakkusid välja ideid, kuidas koolimaja koridori kasulikult rakendada.

Üks tüdruk koostas meeteemalise õppematerjali.

Üks tüdruk luges raamatuid, vaatas filme ning tegi neist võrdluse.

Mõned tüdrukud panid kokku oma klassi raamatu.

Üks tüdruk kirjutas raamatu.

Kaks neidu kirjutasid laulu, salvestasid selle stuudios ning tegid sellele ka video.

Üks poiss kaardistas oma bändi tekkeloo ja esinemisettevalmistused.

Kaks poissi viisid algklassidele läbi jalgpalliturniiri.

Üks poiss kaardistas kogu Veeriku pargi puud.

Kaks poissi tegid koolikiusamise vastase filmi.

Üks tüdruk lavastas ning pildistas üles fotoromaani.

Kaks tüdrukut koostasid tantsu.

Üks poiss tegi kooli muuseumile kodulehe.

Kaks tüdruku maalisisid oma elu suurimad pildid.

Üks tüdruk kodus umbes pool aastat endast kordades suuremat tekki.

Üks tüdruk kasvatas baktereid.

Kaks tüdrukut uurisid, mida poest ostetakse ja kust odavamalt osta saab.

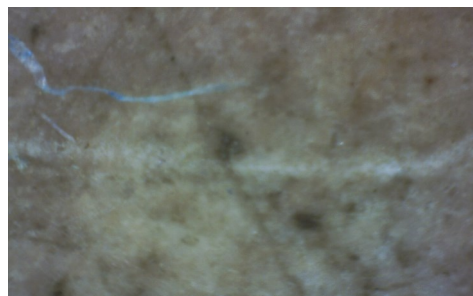
Üks tüdruk uuris ja tutvustas klassikaaslastele algloomi.

Üks poiss filmis üles nii jõulunäidendi kui ka Veurovisiooni ja pani neist kaks videot kokku.

Kaks poissi tegid arvutimängud, kus lisaks mängustile ka matemaatikateadmisi saab.

Kaari-Lotta räägib, kuidas sündis ak-rüülmaal "Sinililled".

Foto: Kristiina Järve

*Birgit tegi pilti pinnast, kus on palju baktereid (35x suurendus).
Foto: Birgit Kits*

Minu esimene raamat...

Liisa Kukkes, meie kooli kaheksandik, kirjutas loovtöö raames raamatu „Mirell.“ See noorsooromaan kirjeldab 16-aastase Tallinna tüdrukku elu. Tema senine elu võtab hoopis teise pöörde, kui tal avalduvad erilsed võimed. Peale selle ilmub välja pere hüljanud isa, kes nõuab hooldusõigust endale ning viib Mirelli ta ema, väiksema õe ja parimate sõprade juurest kaugemale.

Kui keeruline oli ühte raamatut välja mõelda?

Kui sul on mõtteid, tahtmist ja inspiratsiooni ning sa tunned, et sa tahad kirjutada, siis ei ole see väga keeruline.

Ega see raamat viimaseks jää?

Muidugi ei jää. Kindlasti kirjutan veel mõne täispika loo ja kavatsen ka ära kirjastada. Raamatu kirjutamine on meeldiv tegevus. Kui midagi meeldib, ei tohi seda käest ära lasta.

Palju maksis raamatu kirjastamine?

Kirjastamine maksis väga palju, aga tänu vanavanemate toetusele sai see tehtud.

Kui palju oli selles raamatus sinu isiklikku elu sisse toodud?

Ühtteist olen oma elust sinna sisse kirjutanud. Ma olen palju iseloomumustreid enda raamatusse ümber kirjutanud ja olen kajastanud ka enda isiklike huviseid, näiteks huvi hipibusside vastu.

Kaitsmisel tegid sa väikse raamatu esitluse. Viisid läbi ka teise esitluse kooli raamatukogus. Millised olid sinu emotsioonid mõlemal korral?

Kuna loovtöö kaitsmine oli ametlikum asi ja raamatukogu esitlus oli natuke vähem pingutust nõudev, siis loovtöö puhul oli rohkem pinget. Esitlus raamatukogus oli vabam ja lihtsam. Mõlema esitluse puhul olid emotsioonid laes. Oma raamatu esitlemine on hoopiski midagi muud, kui esineda koolinäidendiga laval, sest ma olen teinud midagi ise valmis ja ma lähen ning räägin sellest teistele.

Kas sul oli vahel ka inspiratsioonist puudust? Võtsid arvuti ette, teadsid, et pead kirjutama, aga midagi ei tulnud.

Minu reegel on see, et kui ei suudeta midagi välja mõelda, tuleb see asi selleks hetkeks sinna paika jätta, sest vastu tahtmist tehes ei tule midagi välja. Välja tuleb lihtsalt üks käkerdis, mida pole hingega tehtud.

Kui tuju tuleb, siis tuleb kirjutada.

Mida arvasid tuttavad ja sugulased su debüüttest?

Nad ei olnud väga üllatunud, sest nad teadsid, et mulle meeldib kirjutada ja nad olid kindlad, et üks hetk üks minu teostest saab kirjastatud.

Millist tagasisidet sa oled saanud?

Tagasiside on olnud väga positiivne. Kõige rohkem olen kuulnud seda lauset, et lugejad pole suutnud raamatut käest ära panna.

Millised on soovitusel tulevastele loovtööde tegijatele?

Ma soovitan mõelda hästi läbi mida teha tahetakse. Seda head võimaliust ei tohi ka käest ära lasta! Tänapäeva noored ei leiagi tihti seda kvaliteetaega, et teha midagi mahukat ja midagi suurt. Loovtöö on sulle määratud ning seda võib ettekäändena väga hästi ära kasutada. Kui mingisugune siht silme ees, tuleb hakata selle poole püüdlema. Tuleb katsetada enda piire ja teha seda, mis sulle kõige rohkem meele järgi on.

Sandra, 8.a klass

Klassivennad kommenteerivad

Väga huvitav ja julge tegu! Me olime üllatunud, eriti kui saime teada, et Liisa selle raamatu ka kirjastab ja raamatupoest seda varsti osta saab. Esimest korda hoiame käes raamatut, mille autorit me tunneme ja oleme samas klassis õppinud juba pea 8 aastat. Huvitav on lugeda, mis mõtteid on Liisa pannud enda raamatusse. Peab olema päris elav fantaasia, et mõelda välja pikk lugu, kus on kõik väikesed detailid on paigas.

Richard ja Rene, 8.a klass

Lõpuklassi-eri

Meie lõpetame

Juba 9 aastat on möödunud päevast, mil selle aasta 28. lend Veeriku kooli 1. klassi astus. Aastast aastasse, kuust kuusse on nad kõndinud meie kooli koridorides, käinud sadades tundides, loonud mälestusi – ei ole kedagi, kes teaks meie kooli paremini kui nemad. Nii mõndagi on juhtunud...

Oli üks järjekordne füüsikatund pärast kodundust. Ühel tüdrukute rühmal jäi kringlit alles, seega jagati see poistele. Karl Oskaril oli vaja Kerstit, kelle taga ta istus, togida ja juustest tirida. Ühel hetkel läks Kersti närvi, tõusis püsti ja viskas Karl Oskari laua peal oleva kringlitüki vastu seina ning istus vihase potsatusega, sõnagi lausumata tagasi maha. Hetkelisele vaikusele järgnes naerupahvak ja õp Timpmanni küsimus: „Miks sa pihta ei saanud?” Karl Oskar pidi tunni lõpus kringli ära koristama.

Füüsikatunnis, kui õpetaja juba üpris närvis oli, avastas Karl Oskar enda kotist üksiku soki. Karl ja Karl hakkasid seda sokki omavahel loopima, kuid Karl Oskar viskas veidi mööda ning sokk lendas Timpmanni silme ette. Sellele järgnesid õp Timpmanni sõimusõnad ja küsimus; „Kurat, mis striptiisi te siin teete?” Ta kutsus klassijuhataja otse tundi.

Poisid mängisid kehalise kasvatuse tunnis jalgpalli ja Karl Oskar leidis platsi kõrvalt seeni. Loomulikult hakkasid kohe seened lendama. Kahjuks käskis õpetaja Mariann need pärast kõik kokku korjata.

Igal hommikul enne tundide algust käisime prügimäel, milleks oli meie garderoob. Prügila sai korda tänu sellele, et klassijuhataja ähvardas meie garderoobist pilti teha ja selle koolilehes avaldada. Sellest ajast peale on garderoob korras.

Kord pidime bioloogias tooma muna kooli, et seda uurida. Artur tõi kooli mädamuna. Kahjuks jäi see avamata, kuna õpetaja avastas selle enne koore purustamist.

Eesti keele tunnis küsis õpetaja: „Mis mahla tehakse viinamarjadest?” Junko vastas selle peale, et õunamahla.

See kõik algas rattamatkaga meie klassijuhataja Monika juurde. Sõime pitsat ja grillisime. Ühtäkki avastasime, et Ander oli katki teinud Alberti jalgratta rehvi. Võtsime ratta alt ära ja Ander asus seda parandama bensiini, MacGyveri [*autori kirjaviis: McAivari*] ja liivapaberiga, kuid see ei õnnestunud. Tagasi sõites käisime igas tanklas rehvi pumpamas, kuid vaatamata sellele tuli Albertil vahepeal tühja rehvi sõita.

Algklassides käis kleepsude vahetamine iga vahetund. Kristen ei tahtnud ühte oma klepsu Triinuga vahetada ning Triin ütles, et ei ole enam tema sõber. Kristen vastas selle peale: „Me ei ole kunagi sõbrad olnudki.”

Aeg liigub aina kiiremini, võiks öelda, et füüsikaseadused ei kehti enam. Kui meil oleks võimalus aeg seisma jätta, siis...

Ma viiks kõik mööbli staadionile.

Istuksin vetsus, kirjutaksin räppi ning hiljem rāpiksin üksi aulas.

Pikutaksin õpetajate toa mugaval diivanil.

Sööks puhveti tühjaks.

Läheks, uuriks, mida peidab õp Timpmann oma vahe ruumis.

Kiirendaks aega, et viimane päev Veerikul oleks läbi ja saaks juba koju torti süüa minna.

Lahked nõuanded soovivad:

Nõustu alati Ailiga, isegi siis, kui sa päriselt temaga ei nõustu, sest tal pole õigus.

Ära kunagi hiline Marit Toome tundi.

Kui õp Timpmann teeb nalja, naera alati kaasa, isegi

kui pole naljakas.

Ära ropenda Mariuse tunnis, muidu võib ta su käteköverduste arvu suurendada mitmesajani.

Pildid: Mati Luht

Muusika-aasta eri

Veurovisioon 2015 tõi uued talendid

Traditsiooniline Veurovisioon tõi sel aastal lavale terve hulga seni avastamata talente ning neidki, kes juba suuri lavasid vallutanud on. Esinejatena astusid kooliõpilaste kõrval üles ka žüriisse palutud Mihkel Raud, Daniel Levi bänd, vilistlane Susan Elbe, õpetajate kantri-show ning rokkbänd Notrus.

Pamparararaa: I kooliastme võitja 3.b klass, II kooliastme parim 4.b klass ning III kooliastme liider 7.a. Eripreemiatega pärjati Anete Klaost 1.b klassist ning Annette Kitse ja Anna Maria Tubergi 8.a klassist. Publiku konkurentsitu lemmik oli 6.b klassi stiilipuhas esitus. Ninatark soovib selleaastastel esinejatel silm peal hoida, sest neid ootab suur tulevik muusika-maailmas.

Publiku tunnustuse sai 6.b klassi õpilaste kaasahaarav ja stiilipuhas esitus.

9.a klassi vedas tehnika alt, kuid vaatamata sellele näitasid ruudulised särgid, et nad oskavad laulda.

Kohtuniku rollis Mihkel Raud

Kõik, kes Veurovisioonil kohal olid või kes kuulsid sellest sõprade käest, teavad, et sellel aastal oli meie koolis üks Veurovisiooni kohtunikest tol ajal valimistel osalenud ja Tartus kandideerinud Mihkel Raud. Ninatark võttis Mihklil nõobist kinni ja küsis muljeid.

Mis on kõige esmane mulje sellest üritusest?

See on suurepärane! See oli väga tore. Ma pole kooliüritustel käinud aastaid. Võib olla isegi sellest ajast saadik, kui ma ise kooli lõpetasin. See oli 1987. aastal. Väga tore oli!

Mis teile kõige rohkem meeldis?

Mulle väga meeldisid õhtujuhid. Ma pean seda veel eriti rõhutama. Mulle väga meeldisid need preilid ja see härra. Ma tean väga hästi, kui raske töö see on ja nad said sellega väga hästi hakkama.

Kiita sai ka meie kooliseinte vahel harjutav bänd Notrus, kes astus laval üles Veurovisiooni vaheajal. Rauale jättis väga sügava mulje, et keegi veel mäle-

tab ja teab Ramonesi. Ramones on ühtlasi algaja poliitiku Mihkel Raua üks lemmikbände.

Sandra, 8.a klass

*Žüriiliige Mihkel Raud esinemas
Fotod: Kristiina Järve*

Esitleme uhkusega - Notrus

Mis muusikahuvilistel poistel muud ikka oma ajaga teha kui muusikat! Neli poissi – Artur, Sten, Richard ja Ander – tulid suvevaheajal mõttele, et kena oleks koos muusikat teha. Nii sündis Notrus. Notruse esimene esinemine toimus Veurovisioonil. Poisid on

koos harjutanud suvest saadik, õppimise kõrvalt on nad igal nädalal leidnud vähemalt poolteist tundi, et koos muusikat nautida. Bändi tegemisi saab jälgida nende Youtube' i kanalil, kus saab näha ka intervjuud bändiga ning Veurovisiooni esinemist. *Bändi tegemistest kirjutas bändiliige Richard ka oma loovtöös.*

Fotod Notruse kogust

Üht tundi muusikas ma kuulen...

Igas tunnis on oma muusika. Näiteks vene keeles rohutirtsude siristamine. Või siis näiteks matemaatika, sealte tuleb pigem tekno või mootorsaag. Muusikavalik sõltub sageli sellest, kuidas mingi tund sulle peale läheb. Oleme ka kindlaks teinud, et valik oleneb ka enesetundest. Kui juhuslikult peaksid tundma, et su varvas hakkab küljest ära kukkuma, siis eelistad sellist kiiret ja pingelist muusikat, kas pole nii? Peaks ka mainima, et sellist olukorda just tihti ette ei tule, kuid see on statistiliselt võimalik.

Samuti arvame, et *playlisti* valik sõltub ka teatud sündmustest. Näiteks peale pingelist kontrolltööd tuleks kuulata J-Cut & Kolt Siewerts - The Flute Tune (Soulpride Remix) ning kui tuleb mingisugune pingeline esitus või tunnikas, tuleks kuulata midagi rahustavat, nt Beethoveni „Moonlight Sonata“.

Seega võime öelda, et igas tunnis on oma muusika, igas tujus on oma muusika ning igas tundes on oma muusika.

Anna Maria ja Annette, 8.a klass

PS Annette ja Anna Maria oskavad head muusikanõu anda, sest kirjutasid kahekesi motivatsioonilaulu „Ära muretse“ (Youtube'is kuulatav). Nalja oskavad ka teha, nii et pöördutagu muusikamuredega nende poole :)

Loodus kutsub

Me õpime looduses

Selle aasta looduslaager oli eriti tore, kuna õpilased olid toredad ja nalja sai palju.

Uurisime selgrootuid, keda ise kahvaga mudast ja veest hankisime. Paljud neist olid kohe üsna imelikud ja suured. Uurisime ka taimi ja õppisime palju uut nende kohta, muidugi pidime neid taimi ise korjama. Kõigi ülesannete lahendamiseks pidime tegelema nii taimestiku, veestiku kui ka loomastikuga.

Esimesel päeval oli üsna vihmane ilm, sadas ja seetõttu oli külm, kanged Veeriku õpilased ei teinud sellest väljagi. Kuna suurte toimetuste ajal läheb kõht ikka tühjaks ka, siis toideti meid kohe eriti palju ja ekstra hea toiduga.

Vahepeal aitas õpetaja Kaire meil savist plötserdada kauneid ja tähendusrikkaid

5. Ühenda nimetus õige taimega!

Harilik silmarohi	Maajalg	Võsaulane	Kaunis kuldking
-------------------	---------	-----------	-----------------

Võilill	Varsakabi	Paiseleht	Ojamõõl	Kolmisruse
---------	-----------	-----------	---------	------------

6. Milline neist taimedest aitab:

- a) ussihammustuse ja paisete vastu? _____
- b) allergia vastu? _____
- c) sellel taimel arvatakse olevat nõidumisvastane toime? _____

ruunimärke, see meeldis kõigile. Päeva lõpus esitasime oma rühmadega näitemänge.

Kui me järgmisel päeval uuesti läksime, oli palju parem ilm, päike paistis ja oli soe. Hakkasime kohe oma toimetustega pihta ja rühmad läksid jälle töölehti täitma. Käisime laudteel matkamas – see oli põnev, sest kohati oli üsna vesine ja libe. Kuna paljud said oma töölehtedega varem valmis, siis läksid nad kiikuma nõrkiikedele. See pakkus palju nalja! Päeva lõppedes tänati meid kõiki ka aukirjade ja väikeste maiustustega ja siis saime oma ruunimärgid ka kätte. Lahkusime loodusest ja jätkasime oma igapäevaelu.

Pamela, 7.a klass

Väljavõtted Kaire Sumbergi töölehtedest.

Pildid: Kristel Kruuse

6. Leia pruunkaru nimetused erinevates keeltes!

Pane

ennastki

proovile!

Eesti keeles: PRUUNKARU

Ladina keeles: _____

Inglise keeles: _____

Vene keeles: _____

Vuih, putukas!

Kaheksandad klassid proovisid viimasel trimestril kätt loodusajakirjanikena—rühmatöös valmisid putukajakirjad. Alljärgnevalt mõned väljavõtted. Seda, kas tegemist fakti või väljamõeldisega, peab lugeja ise otsustama...

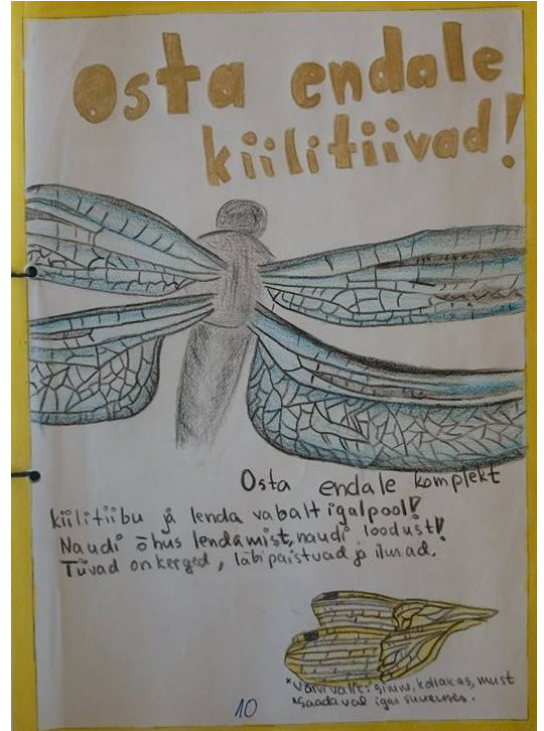
Me ei karda putukaid!

Juba väiksest peale oleme reageerinud putukatele kiljatuse või karjega. See tundub paljude inimeste arvates nii loogiline reaktsioon, et nad ei mõtlegi, miks nad seda teevad.

Mida on putukad meile teinud? Seda veel eriti Eesti kliimas ja looduses, kus ühtegi otseselt surmavalt mürgist putukat ei leidu. Puukide kartmine on enesestmõistetav, sest puugid on ründajad ning on väga tõenäoline, et puuk kannab mõnd nakkusviirust. Kõik pole aga põhjendatud, kui oled saanud puugisüsti. See aga on vist enamikul saadud.

Meie—Markus, Kea, Karoli ja Birgit—ei karda enam putukaid. Usume siiralt, et putukad pole nii hirmuäratavad, kui nad välja näevad. Ilmselt on nemad meie kiljatuste ja karjete kaja peale tosin korda rohkem hirmunud, kui meie neile otsa komistades.

Pilt vasakul: Eliise Oras, paremal: Kathriin Voika

Karoli, Kea Victoria, Markus S., Birgit, 8.a klass

Lust ja lillepidu!

Seitsmes klass sai inimeseõpetuses selgeks, kui keeruline on teismelise elu. Pärast pikka ja kurnavat õppimist panid nad paberile kõik selle, mis murdeealise ehk mureealise elus on ilusat. Vaata, kas leiad midagi, mida sinulgi tasub oodata!

Pilt vasakul: Triin Tens, Pamela Ebber, Johanna Ilves.

Pilt paremal: Mari Leito, Eva-Maria Hanson, Hanna-Riia Allas

Viimane külg

Magada tahaks...

Kevad on jõudnud kohale kogu oma väsimusega. Pikk ja pime talv on möödas ja nüüd on kätte jõudmas koolilõpp oma hiiglaslike aastalõpu töödega. Üheksandikud ja kaheksandikud valmistuvad eksamiteks ning kolmandikud ja kuuendikud kirjutavad tasemetöid. Õpetajad võtavad kodutööde andmisest veel viimast. Pinge on peal. Ja meie oleme nii väsinud.

Uni on meie suurim vajadus, kuid saame seda kõige vähem. Ilm soojeneb, tahaks välja, kohustused lükka-
vad magama minekut edasi ja nii need unetunnid lühenevad.

Siin on paar nõuannet, kuidas viimaste nädalate jooksul ellu jääda

Koju jõudes tee kohustused kohe ära!

Tee asju võimaluse korral ette!

Mine hiljemalt 23.00 magama (teismelised pea-
vad magama 8-9h)!

Toitu mitmekülgset!

Liigu vähemalt 1 tund päevas!

Hoia nutiseadmeid endast võimalikult kaugel!

Ära ole öö läbi internetis!

Ära mõtle üle, ole positiivne!

Probleemide ja murede korral küsi nõu ning
abi!

Ära tee üle 1 tunniseid lõuna uinakuid!

Liiguta ennast vahetundides!

Ära ülekoorma ennast, tee mõistlikke vali-
kuid!

Lihtsalt planeeri oma aega...

Cassandra, Karmen, Kea, Eliise, Auli, 8.a klass

NB! Nõuandeid võib järgida aastaringselt, ei pea kevadeni ootama!

Ma loen!

See võib kõlada lõputult igavana - ja mõne jaoks kõlabki -, aga suvel tasub lugeda mõnd head raamatut. 4. klassi tüdrukud Lisandra, Keidi, Annemai ja Gayla-Helery käisid kohtumas laste ühe lemmikkirjaniku Ilmar Tomuskiga ja annavad teada, mis meelde jäi.

Ilmar Tomusk rääkis raamatutest ja oma elust. Kuigi Tomusk on kirjanik, näeb ta ärimeele moodi välja. Lapsepõlves tahtis ta saada Pipi Pikksukaks, aga ta sai aru, et Pipi on tüdruk ja tema poiss, nii et Pipiks saamine ei õnnestunud. Sellegipoolest tahtis ta vanaema juures hobust üles tõsta, et näha, kas ta on sama tugev kui Pipi. Kuna aga vanaemal hobuseid polnud, otsustas ta lehmaga proovida, kuid igaks juhuks küsis selleks luba ka vanaemalt. Vanaema keelas lehma tõstmise ära, sest lehm pidavat siis kinni jääma ehk mitte enam piima andma. Suurmaks saades tahtis Tomusk saada eesti keele õpetajaks, aga tema õpetaja ütles, et Ilmar ei oska kirjutada. Nii töötabki Ilmar Tomusk praegu haridus- ja teadusministeeriumis ning kirjutab raamatuid hobi korras. Näiteks 2015. aastal on kavas välja anda 3 uut raamatut.

Lisandra, Keidi, Annemai, Gayla-Helery, 4.a klass

PS! Tomuski raamatutes on naljakat nii 1. kui ka 9. klassi õpilasele. Loe suvel läbi vähemalt üks Ilmar Tomuski raamat ning saad sügisel võimaluse õpetajaga nõustuda või talle vastu vaielda.

Mine ja vaata!

Kui Sa pole näinud, võta sõber ja mine temaga vaatama selle kevade kõige ägedamat, kõige põnevamat Eesti filmi „Supilinna salaselts”. Tartu on ägedaimast äge, Mika Keräneni tegelased elu ja hakkamist täis. Oi-oi kui paljud on näinud ja kiitnud! Kuulu järgi on tekkinud nii mõnigi Veeriku salaselts.

Filmielamusi!

Anonüümsed Supilinna ja salaseltslaste fännid